

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 207

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 martie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 424 din 24 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal.....	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
202. — Hotărâre privind modificarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorilor de inventar ale unor bunuri situate în județul Prahova, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Aeroclubului României, instituție publică ce funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, precum și modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
474/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea și completarea Regulamentului privind asistența religioasă a persoanelor private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 4.000/C/2016	7
3.434. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației nr. 4.283/2024 pentru aprobarea procedurilor privind elaborarea avizelor conforme pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ prevăzute la art. 146 alin. (7) și (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, precum și condițiile necesare acordării acestora	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 15 din 27 ianuarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 24 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânte	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal, excepție ridicată de Răzvan Alexandru Șavlovski în Dosarul nr. 23.076/300/2020 al Judecătoriei Sectorului 2 București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 409D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul acesteia este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale de către instanța judecătorească. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că sintagma criticată trebuie înțeleasă în funcție de împrejurările cauzei, aceasta fiind clară și precisă. Determinarea concretă a înțelesului noțiunii „în timpul nopții” este realizată prin aplicarea criteriului astronomic. Dispozițiile criticate trebuie interpretate teleologic, având în vedere scopul urmărit de legiuitor prin incriminarea infracțiunii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23.076/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal**, excepție ridicată de Răzvan Alexandru Șavlovski cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorul excepției a fost trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 233 și art. 234 alin. (1) lit. a) și d) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Apreciază că dispozițiile criticate nu respectă principiile de claritate, accesibilitate și previzibilitate, întrucât este dificil de determinat sfera de cuprindere a acestei sintagme. Astfel, o persoană care săvârșește o infracțiune într-un magazin iluminat artificial, în timpul programului de lucru, nu poate să prevadă că organele judiciare vor reține că acea faptă a fost săvârșită în timpul nopții. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, sau Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*. În continuare, susține că dispozițiile criticate încalcă și prevederile art. 16 din Constituție, deoarece legiuitorul a lăsat o

marjă de interpretare prea mare magistraților investiți cu judecarea unei astfel de cauze, unii considerând că nu are relevanță dacă incinta în care a fost săvârșită fapta era iluminată artificial și dacă fapta s-a petrecut în timpul programului cu publicul, atât timp cât afară era întuneric, iar alții reținând circumstanța agravantă doar dacă întunericul a fost un factor determinant sau ajutător în comiterea faptei. Așa fiind, textul criticat nu creează premisa unui tratament egal care trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional unor inculpați care au săvârșit aceeași faptă, în aceleași circumstanțe, nereținându-li-se circumstanța agravantă prevăzută de art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal.

6. **Judecătoria Sectorului 2 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat este clar, precis și nu derogă de la dispozițiile imperative privind elaborarea actelor normative.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, și a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*. Apreciază că sintagma „în timpul nopții”, cuprinsă în dispoziția legală criticată, este univocă, locuțiunea respectivă urmărind întocmai înțelesul său comun, și anume un criteriu astronomic, ca fapta să fie săvârșită după ce întunericul a luat, în mod real, locul luminii. Arată că inclusiv în practica instanțelor judecătorești s-a reținut că faptul că „parcul public era iluminat artificial la momentul comiterii tâlhăriei nu conduce la înlăturarea elementului circumstanțial agravant care califică fapta”. Aceeași interpretare a fost oferită și de Tribunalul Suprem în Decizia de îndrumare nr. 3/1970.

9. Apreciază că reținerea formei calificate a tâlhăriei atunci când fapta a fost săvârșită în timpul nopții se justifică prin împrejurarea că noaptea oferă condiții favorabile pentru săvârșirea de infracțiuni deoarece lăsarea întunericului atrage o diminuare a atenției oamenilor, iar făptuitorul este mai îndrăzneț și se simte încurajat să săvârșască fapta penală. În ipoteze particulare precum cea din prezenta cauză (când fapta este săvârșită în timpul nopții, însă într-un loc iluminat) există în continuare riscul ca făptuitorul să profite de întuneric pentru a se sustrage, astfel încât rațiunea reținerii elementului circumstanțial agravant își păstrează valabilitatea.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal, cu următorul conținut: „(1) *Tâlhăria săvârșită în următoarele împrejurări: [...] d) în timpul nopții.*”

13. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitor la cerințele de claritate a legii, art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 7 privind dreptul la egală protecție a legii și art. 8 privind accesul efectiv la justiție din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această Convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia solicită pronunțarea unei decizii prin care să fie sancționată una dintre interpretările pe care instanțele judecătorești au dat-o textului de lege criticat, interpretare aplicată și în cauza sa.

15. În acest context, Curtea constată că, în jurisprudența sa constantă, de exemplu, Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, și Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 30, a statuat că este competentă să sancționeze neconstituționalitatea unei interpretări pe care un text de lege a primit-o în practică, de vreme ce deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări. Curtea a statuat că are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției.

16. Astfel, Curtea a sancționat neconstituționalitatea unui text într-o anumită interpretare dată de instanțele judecătorești în contextul în care a constatat că există o practică judiciară cvasiunanimă și de durată — aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție —, care a dat textului valențe neconstituționale. În condițiile în care acest criteriu nu a fost îndeplinit, Curtea Constituțională a apreciat că se pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect fiind inadmisibilă.

17. Plecând de la aceste premise, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragrafele 19-21, Curtea a statuat că este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a interpreta Constituția, iar, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin urmare, pentru determinarea conținutului normativ al normei supuse controlului de constituționalitate, Curtea trebuie să țină seama de modul în care aceasta este interpretată în practica judiciară. Interpretarea legilor este operațiune rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare, iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele

interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriindu-i conținutul normativ. În vederea atingerii acestei finalități, interpretarea dată normelor juridice trebuie să fie una general acceptată, aceasta putându-se realiza fie prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă.

18. Or, în cauza de față, Curtea constată că în privința modului de interpretare a normei juridice supuse controlului de constituționalitate nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile, nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale, iar, cu privire la practica judiciară existentă, se constată că aceasta nu se caracterizează printr-o cvasiunanimitate care să plaseze interpretarea textului criticat în afara cadrului și a limitelor Constituției.

19. În acest context, faptul că, în practică, unele instanțe judecătorești interpretează textul criticat, în mod izolat, într-un anumit sens, și pe această bază factuală se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii, nu relevă decât o chestiune de interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar sau prin pronunțarea unui recurs în interesul legii. Controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, controlul de constituționalitate poate viza norma astfel cum aceasta este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii, atunci când acestea contravin dispozițiilor Legii fundamentale. Însă competența Curții Constituționale este, de asemenea, angajată atunci când există o practică judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar, existența unei practici judiciare care să releve un anumit grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea a constatat că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii de natură să încalce exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judiciar.

20. Așadar, Curtea nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al textului, o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar.

21. Raportat la cauza de față, Curtea observă că autorul excepției nu a făcut dovada unei interpretări și aplicări eronate generale și continue la nivelul instanțelor judecătorești a textului criticat, astfel încât nu poate fi pusă în discuție o problemă de constituționalitate a acestuia, problema juridică invocată fiind, prin urmare, o chestiune de interpretare și aplicare a legii, atribuție ce revine instanțelor judecătorești.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 234 alin. (1) lit. d) din Codul penal, excepție ridicată de Răzvan Alexandru Șavlovski în Dosarul nr. 23.076/300/2020 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorilor de inventar ale unor bunuri situate în județul Prahova, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Aeroclubului României, instituție publică ce funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, precum și modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorilor de inventar ale unor bunuri situate în județul Prahova, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Aeroclubului României, instituție publică ce funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

București, 6 martie 2025.

Nr. 202.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor bunuri situate pe teritoriul județului Prahova, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Aeroclubului României, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pentru care se modifică elementele-cadru de descriere tehnică și valoarea de inventar ca urmare a reevaluării

Ministerului Transporturilor și Infrastructurii 13633330

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din coloana 6 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	35437	8.28.13	Teren T24, T25, parcelele CC1162, CC1163, P149	— suprafață teren: 48.692 mp (măsurată); — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960	Țara: România; județul: Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	7.858.000	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
2	35438	8.28.13	Teren	— suprafață teren: 6.476 mp (măsurată); — carte funciară nr. 130039 Ploiești; nr. cadastral 130039	Țara: România; județul: Prahova; localitatea Ploiești nr. FN	4.477.000	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
3	35441	8.20.11	Turn parașutiști	— suprafață construită la sol: 75 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 6.476 mp înscris în CF 130039 Ploiești, nr. cadastral 130039; — carte funciară nr. 130039 Ploiești, nr. cadastral 130039-C1	Țara: România; județul: Prahova; localitatea Ploiești nr. FN	250.236	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
4	35442	8.20.15	Bloc administrativ	— suprafață construită la sol: 316 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C1	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	990.116	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
5	35445	8.20.15	Arhiva Aeroclubului României	— suprafață construită la sol: 36 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C2	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	109.636	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330

0	1	2	3	4	5	6	7	8
6	35446	8.28.13	Atelier auto	— suprafață construită la sol: 245 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C3	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	102.071	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
7	168314	8.20.13	Sală de sport	— suprafață construită la sol: 1.604 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C4	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	3.887.119	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
8	168315	8.20.13	Clădire instruire sportivi	— suprafață construită la sol: 450 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C6	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	2.257.513	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
9	168373	8.20.09	Hangar avioane	— suprafață construită la sol: 1.374 mp; — suprafață teren: imobilul este edificat pe terenul în suprafață de 48.692 mp, înscris în CF 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960; — carte funciară nr. 22960 Târgșoru Vechi, nr. cadastral 22960-C5	Țara: România; județul Prahova, localitatea Strejnicu, Str. Principală nr. 8	3.047.261	21.11.2024	Aeroclubul României CF: 4266944 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CF: 13633330
TOTAL						22.978.952		

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Regulamentului privind asistența religioasă
a persoanelor private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor,
aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 4.000/C/2016**

În temeiul dispozițiilor art. 201 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 29 din Constituția României, republicată, și ale art. 9 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, cu modificările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 58 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 124 din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

observând prevederile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată, având în vedere Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), pronunțată în Cauza *Saran împotriva României* la data de 10 noiembrie 2020,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 592/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin.

Art. I. — Regulamentul privind asistența religioasă a persoanelor private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 4.000/C/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 29 noiembrie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Schimbarea confesiunii sau a apartenenței religioase pe parcursul perioadei de detenție este dovedită printr-o declarație pe propria răspundere a persoanei private de libertate, prevăzută în anexa la prezentul regulament.”

2. La articolul 4, alineatul (4) se abrogă.

3. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — Anexa face parte integrantă din prezentul regulament.”

4. După articolul 10 se introduce o anexă al cărei cuprins este prevăzut în anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate vor lua măsuri pentru îndeplinirea dispozițiilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Roxana Simona Momeu,
secretar de stat

București, 3 martie 2025.
Nr. 474/C.

ANEXĂ
(Anexa la regulament)

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Subsemnatul/Subsemnata,, fiul/fiica lui și al/a, născut(ă) la data de, privat/privată de libertate în, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal¹ cu privire la falsul în declarații, declar prin prezenta, pe propria răspundere, că mi-am schimbat confesiunea/apartenența religioasă din în

Redactată într-un exemplar.

Data:

Semnătura:

¹ Art. 326. — Falsul în declarații

„(1) Declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită pentru a ascunde existența unui risc privind infectarea cu o boală infectocontagioasă, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației nr. 4.283/2024 pentru aprobarea procedurilor privind elaborarea avizelor conforme pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ prevăzute la art. 146 alin. (7) și (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, precum și condițiile necesare acordării acestora**

În baza prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare Referatul de aprobare nr. DPI/321 din 19.02.2025, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației nr. 4.283/2024 pentru aprobarea procedurilor privind elaborarea avizelor conforme pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ prevăzute la art. 146 alin. (7) și (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, precum și condițiile necesare acordării acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 19 aprilie 2024, se completează după cum urmează:

— **După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 71, cu următorul cuprins:**

„Art. 71. — Solicitarea emiterii avizului conform pentru schimbarea destinației spațiilor sau a terenurilor de sport care fac parte din baza materială a unităților de învățământ pentru desfășurarea unor activități de educație sau sportive și care vor fi destinate exclusiv elevilor și tinerilor care urmează cursurile învățământului preuniversitar va fi însoțită de următoarele documente:

a) hotărârea consiliului local/consiliului județean prin care se propune schimbarea destinației unui spațiu și/sau a unui teren care face parte din baza materială a unităților de învățământ, în vederea închirierii, pentru desfășurarea de către terți a unor activități de educație sau sportive și care vor fi destinate exclusiv elevilor și tinerilor care urmează cursurile învățământului preuniversitar. În cazul în care se intenționează ca spațiul și/sau terenul să fie închiriat, așa cum este precizat și la art. 146 alin. (15) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în hotărâre se va

menționa că, după emiterea avizului conform de către ministrul educației și cercetării pentru schimbarea destinației, acesta va fi închiriat pentru desfășurarea unor activități de educație sau sportive care vor fi destinate exclusiv elevilor și tinerilor care urmează cursurile învățământului preuniversitar;

b) acordul consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București;

c) acordul consiliului de administrație al unității de învățământ;

d) caracteristicile tehnice ale imobilului — construcții și teren aferent, construcții, teren, respectiv anul în care a fost edificată construcția, regim de înălțime, suprafață construită, suprafață desfășurată, suprafață totală de teren;

e) memoriu justificativ detaliat, asumat de către autoritățile administrației publice locale, care să conțină în mod obligatoriu următoarele:

— necesitatea sau oportunitatea schimbării destinației;

— măsurile care se vor lua, astfel încât activitatea didactică să nu fie influențată negativ;

— cum se desfășoară procesul de învățământ la nivelul unității de învățământ;

— declarația conducătorului unității administrativ-teritoriale din care să rezulte că activitățile de educație sau sportive vor fi destinate exclusiv elevilor și tinerilor care urmează cursurile învățământului preuniversitar și se vor desfășura fără a fi perturbată activitatea didactică.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

București, 27 februarie 2025.

Nr. 3.434.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 15

din 27 ianuarie 2025

Dosar nr. 1.981/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.981/1/2024, la care s-au conexas dosarele nr. 2.187/1/2024 și nr. 2.690/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.178/62/2023*, de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.711/86/2023 și de Tribunalul Călărași — Secția civilă în Dosarul nr. 1.272/116/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la acordarea sporului la salariul de bază/solda de funcție de până la 25%, pentru exercitarea unei funcții cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat.

5. Magistratul-asistent învederează că, la dosarul cauzei, au fost depuse raportul întocmit și punct de vedere al părților.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 11 septembrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept:

„Dacă angajații din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării, au dreptul la acordarea sporului de 25% din salariul de bază/solda de funcție prevăzut de art. 15¹ din Legea nr. 157/2020 pentru completarea anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul în care aceștia au acces la informații clasificate din clasa «secret de stat»”.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 19 septembrie 2024, cu nr. 1.981/1/2024, termenul de judecată inițial fiind preschimbat, ca urmare a conexării altor două sesizări cu obiect similar, fiind stabilit la 27 ianuarie 2025.

9. Pe rolul instanței supreme au mai fost înregistrate, cu nr. 2.187/1/2024, sesizarea formulată de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept: „Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor Legii nr. 157/2020, judecătorii, judecătorii pensionari și asistenții judiciari sunt îndreptățiți a beneficia de drepturile salariale rezultate prin includerea unui spor salarial de bază de 25% corespunzător nivelului maxim de secretizare” și, cu nr. 2.690/1/2024, sesizarea formulată de Tribunalul Călărași — Secția civilă vizând următoarea chestiune de drept: „Funcționarii publici/Funcționarii publici cu statut special din cadrul prefecturii, titulari ai autorizațiilor de acces la

informații clasificate, beneficiază de drepturile conferite de art. 15¹ din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care, prin punctul nr. 1 la Nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009, s-a prevăzut includerea sporului de fidelitate în coeficienții de ierarhizare și astfel sporul a fost inclus în salariul funcției de bază/soldelor funcției de bază”.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și cel al sesizărilor înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a dispus conexarea dosarelor nr. 2.187/1/2024 și nr. 2.690/1/2024 la Dosarul nr. 1.981/1/2024.

II. Normele legale incidente

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită, în continuare, *Legea-cadru nr. 153/2017*

„Anexa nr. VI capitolul II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Secțiunea a 2-a — Soldele de funcție și salariile de funcție

Art. 15¹. — (1) *Personalul militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare, precum și personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat beneficiază de un spor la salariul de bază/solda de funcție de până la 25%, în condițiile stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite.*

(2) *Categoriile de personal și mărimea concretă a sporului prevăzut la alin. (1) se stabilesc în funcție de locul de muncă și certificatul/avizul de securitate deținut, obținut potrivit legii, precum și de nivelul de secretizare al informațiilor la care persoana are acces.*

(3) *Sporul prevăzut la alin. (1) și indemnizația prevăzută la art. 18 nu se pot acorda cumulativ aceleiași persoane”.*

12. Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 330/2009*

„Anexa nr. IV/1A — Soldele funcțiilor de bază și salariile funcțiilor de bază pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari în activitate, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională

NOTĂ:

1. *În coeficienții de ierarhizare minimi și maximi sunt cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul pentru misiune permanentă, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate și sporul de fidelitate”.*

III. Expunerea succintă a proceselor

13. Prin acțiunea introductivă înregistrată la Tribunalul Brașov cu nr. **Dosar 3.178/62/2023**, reclamantii, în contradictoriu cu U.A.T. [...], prin primar și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării au solicitat instanței:

- (i) să oblige pârâtii la recunoașterea și plata drepturilor salariale reprezentând sporul de 25% din salariul de bază corespunzător nivelului maxim de secretizare pe care îl dețin în exercitarea funcției de acces la informații clasificate, în structura Serviciul voluntar pentru situații de urgență, din cadrul Primăriei Municipiului [...];
- (ii) să oblige pârâtul U.A.T. [...] la plata către reclamantii a diferențelor salariale dintre drepturile salariale pe care ar fi trebuit să le încaseze de la data intrării în vigoare a Legii nr. 157/2020 și până la recunoașterea drepturilor de către pârât, drepturi actualizate cu indicii de inflație, precum și cu dobânda legală calculate de la 30 august 2020 și până la data plății efective a drepturilor.

14. Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Sentința civilă nr. 278/CA din 4 aprilie 2024, a respins cererea ca neîntemeiată.

15. În motivare, s-a reținut că dispozițiile legale incidente ale art. 15¹ din anexa nr. VI capitolul II secțiunea a 2-a a Legii-cadru nr. 153/2017 stabilesc în mod limitativ categoria persoanelor care beneficiază de un astfel de spor, anume „pentru personalul militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare, precum și personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională”. În aceste condiții, sporul nu poate fi acordat categoriilor de personal care fac parte din familia ocupațională „Administrație”, legiuitorul stabilind să fie acordat doar categoriilor socioprofesionale din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, având în vedere specificul activităților desfășurate. Funcții cu acces la informații clasificate există în toate instituțiile administrației publice centrale sau locale, însă această atribuție nu este de natură a atrage includerea în familia ocupațională care are acest drept.

16. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs la Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal reclamantii, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și, în rejudecare, admiterea acțiunii. În motivare, au arătat că Serviciul voluntar pentru situații de urgență din care fac parte, precum și atribuțiile stabilite în sarcina lor, se întemeiază pe dispozițiile Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă. Astfel, în cadrul primăriei există Compartimentul special de informații clasificate, în cadrul căruia atribuțiile pe linia informațiilor clasificate sunt îndeplinite prin cumul de funcții de către reclamantii în calitate de lucrători în cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, conform dispoziției de primar nr. [...] /2022 referitoare la responsabilități cu gestionarea documentelor clasificate și nr. [...] /2022 privind Comisia pentru inventarierea, analiza și distrugerea documentelor clasificate. Personalul Serviciului voluntar pentru situații de urgență pune în aplicare prevederile Legii nr. 481/2004.

17. Având în vedere că, potrivit art. 1 din Legea nr. 481/2004, serviciul de protecție civilă reprezentat de Serviciul voluntar pentru situații de urgență din care fac parte reclamantii este parte integrantă din sistemul securității naționale, s-a considerat că fac parte din a treia categorie prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017 și sunt îndreptățiți la acordarea sporului de 25%, întrucât au acces la informații clasificate „Strict secret”.

18. Intimatul-pârât Municipiul [...], prin primar, a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, arătând că, potrivit organigramei, Serviciul voluntar pentru situații de urgență nu are în subordine Compartimentul special de informații clasificate, nu are posturi și funcții distincte.

19. În cadrul soluționării recursului, reținând existența unei norme speciale, derogatorii, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și obligativitatea sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept atunci când obiectul cauzei este cel menționat la art. 1 din actul normativ anterior menționat, Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

20. Prin Cererea înregistrată cu nr. 3.711/86/2023 pe rolul Tribunalului Suceava — Secția I civilă, reclamantii, în contradictoriu cu pârâtii A și B, au solicitat obligarea pârâtilor la stabilirea/calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale dintre cele încasate și cele rezultate prin includerea unui spor la salariul de bază de 25%, corespunzător nivelului maxim de secretizare pe care îl dețin, prin efectul legii, în calitate de judecători și asistenți judiciari, în exercitarea funcției cu acces la informații clasificate, în favoarea fiecărui reclamant, proporțional cu perioada lucrată în cadrul fiecărui pârât, începând cu 30 iulie 2020 — data intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 157/2020 și în continuare, la zi și pentru viitor, fără a fi afectate de prevederile art. 25 din Legea-cadru

nr. 153/2017, drepturi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, precum și obligarea la plata dobânzii legale penalizatoare aferente diferențelor de drepturi salariale astfel stabilite.

21. În susținere, s-a arătat că Legea nr. 182/2002 și Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 reglementează, imperativ, obligațiile și atribuțiile persoanelor cu acces la informații clasificate. Din această perspectivă, se impune ca toate persoanele care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate să beneficieze, fără discriminare, de același tratament juridic de care se bucură celelalte categorii profesionale aflate într-o situație comparativă din punct de vedere al activității și atribuțiilor.

22. Potrivit modificării aduse Legii-cadru nr. 153/2017 prin Legea nr. 157/2020, se poate observa că sporul de acces la informații clasificate este acordat în mod discreționar, fără o justificare reală, obiectivă și rezonabilă, doar anumitor categorii de salariați, dintre cei enumerați în mod expres la art. 7 alin. (4) lit. a)-h) din Legea nr. 182/2002.

23. Prin Cererea înregistrată cu nr. **1.272/116/2023** pe rolul Tribunalului Călărași — Secția I civilă, reclamanții, în contradictoriu cu pârâțul prefectul județului [...], au solicitat anularea ordinelor emise de acesta privind majorarea salariului de bază pentru reclamanți, conform Ordonanței Guvernului nr. 45/2023 și Ordonanței Guvernului nr. 54/2023, și obligarea la emiterea unor noi ordine începând cu 1 iunie 2023, în care să se completeze salariul brut lunar cu sporul pentru informații clasificate, prin aplicarea procentului acordat la salariul de bază, așa cum a fost stabilit conform autorizațiilor de acces la informații clasificate emise pentru fiecare dintre reclamanți.

24. În susținere, s-a arătat că obligația reclamanților de a păstra confidențialitatea informațiilor clasificate trebuie urmată de o contraprestație salarială, potrivit art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituția României, ca urmare a naturii juridice a acestei obligații și caracterului juridic sinalagmatic al raportului de muncă.

25. Prin întâmpinarea formulată, pârâțul a solicitat respingerea acțiunii, având în vedere că, în contextul aplicării etapizate a salarizării începând cu iulie 2017 (când nivelul salarial acordat este stabilit ca fiind cel menținut din luna iunie 2017), legiuitorul a stabilit că salariul de bază aflat în plată cuprinde și sumele aferente salariului de încadrare de la 31 decembrie 2009, inclusiv sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată incluse în salariul de bază, sporul de confidențialitate fiind abrogat la 1.01.2010.

26. Astfel, asupra nivelului salarial „acordat pentru luna iunie 2017”, preluat după 1 iulie 2017, în salarizarea personalului Ministerului Afacerilor Interne legiuitorul a intervenit doar prin aplicarea etapizată a unor creșteri salariale, dacă activitatea se desfășoară în aceleași condiții, fără a exista posibilitatea legală de a acorda unele drepturi prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017. Așadar, dreptul prevăzut de art. 151 al anexe nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 nu poate fi acordat, întrucât sporurile trebuie menținute la nivelul lunii decembrie 2022.

27. Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanții au susținut interpretarea eronată a legislației de către pârât, cu privire la includerea sporului pentru accesul la informațiile clasificate în salariul de bază, deoarece atunci când indemnizația a devenit egală cu maximum reglementat pentru anul 2022, persoanele cu acces la informațiile clasificate au același salariu de bază precum ceilalți funcționari, care nu au acces la informațiile clasificate și nu îndeplinesc atribuții suplimentare.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor

28. Instanțele de trimitere au reținut că, în raport cu obiectul cauzelor cu care au fost învestite, sunt incidente dispozițiile art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a stabilit obligația instanțelor de judecată de a sesiza Înalta Curte de Casație și

Justiție în cazul proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

V. Punctele de vedere ale titularilor sesizărilor

29. Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal nu a formulat niciun punct de vedere.

30. Tribunalul Suceava — Secția I civilă a arătat că art. 151 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, introdus prin Legea nr. 157/2020, pe care și-au fundamentat reclamanții cererea de chemare în judecată, prevede, în mod expres și limitativ, destinarii sporului de 25%. Prin urmare, sfera destinatarilor nu poate fi extinsă la alte situații sau persoane decât cele prevăzute de textul de lege menționat.

31. Tribunalul Călărași — Secția civilă a considerat că funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special din cadrul prefecturii, titulari ai autorizațiilor de acces la informații clasificate, beneficiază de drepturile conferite de art. 151 din capitolul II al anexe nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, numai în condițiile în care, premergător, sporul inclus în salariul funcției de bază/soldelor funcției de bază în condițiile dispozițiilor punctului nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009 va fi scos din salariul funcției de bază/soldei funcției de bază, întrucât:

— includerea respectivului spor în salariul funcției de bază/soldei funcției de bază realizată în baza legislației salariale anterioare a condus la creșterea acestora și astfel la o majorare a salariului/soldei ulterioară mai mică;

— dispozițiile art. 7 lit. a) și b) din Legea-cadru nr. 153/2017 definesc atât salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție care nu includ sporurile, cât și salariul lunar/solda lunară care include și sporurile. Mai mult, lit. i) a aceluiași articol prevede că „sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal”; or, prin includerea sporului în salariul de bază nu se mai poate realiza o diferențiere între cele două categorii;

— s-ar realiza o discriminare între funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special care dobândesc dreptul de acces la informații clasificate din clasa secret de stat ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 157/2020 și care ar beneficia de sporul prevăzut de lege, spor neinclus în salariul de bază, și funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special care au dobândit dreptul de acces la informații clasificate din clasa secret de stat conform legislației anterioare și au inclus sporul în salariul funcției de bază/solda funcției de bază.

VI. Punctul de vedere al părților

32. Părțile din dosarele înregistrate pe rolul Curții de Apel Brașov și Tribunalului Suceava nu au formulat niciun punct de vedere.

33. Reclamanții din dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului Călărași au considerat că prevederile punctului nr. 1 al notei din anexa nr. IV/1A din Legea-cadru nr. 330/2009 nu aduc atingere dispozițiilor art. 151 din anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017, deoarece, conform anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, salariul de bază, gradația 0, a fost folosit pentru toate funcțiile existente, diferențierea fiind făcută prin gradația de vechime, la care se adaugă majorări, sporuri, compensații etc.

34. Prin aplicarea etapizată a celor două legi-cadru, anume legile nr. 330/2009 și nr. 284/2010, anual, prin acte normative individuale, salariile de bază folosite au fost cele de la 31 decembrie 2009, și nu salarii de bază actuale în care să fie incluse sporurile legale.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie*Dosarul nr. 1.981/1/2024*

35. Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, precum și Tribunalul Vaslui și-au exprimat opinia în sensul că angajații din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării, nu au dreptul la acordarea sporului de 25% din salariul de bază/solda de funcție prevăzut la art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât de acest spor nu poate beneficia decât personalul prevăzut în anexa VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „apărare, ordine publică și securitate națională”, în vreme ce, în speță, reclamantii au statuat de funcționari publici numiți în cadrul aparatului de specialitate al primarului și fac parte din familia ocupațională „Administrație” prevăzută în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

36. Curtea de Apel București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, precum și Tribunalul București au formulat opinia că sporul nu poate fi acordat angajaților din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, chiar dacă aceștia au acces la informații clasificate, având în vedere că, atunci când legiuitorul a intenționat să acorde sporul de acces la informații clasificate, a prevăzut în mod expres acest drept salarial. Astfel, în afara regulii expres stabilite de legiuitor în sensul că sporul se acordă personalului militar și civil din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”, tot prin prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 s-a prevăzut în mod expres că beneficiază de acest drept salarial și personalul din administrație, din cadrul Consiliului Concurenței, al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, din cadrul Agenției Naționale pentru Integritate, personalul Curții de Conturi, respectiv membrii Corpului diplomatic și consular al României.

37. Tribunalul Ilfov și Tribunalul Teleorman au apreciat, de asemenea, că angajații din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării, nu au dreptul la acordarea sporului de 25% din salariul de bază/solda de funcție prevăzut de art. 15¹ introdus prin Legea nr. 157/2020 pentru completarea anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul în care aceștia au acces la informații clasificate din clasa „secret de stat”, nefăcând parte din categoriile profesionale limitativ prevăzute de legiuitor.

38. În susținerea acestei opinii, s-a arătat, suplimentar, că includerea angajaților din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență în sfera de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 157/2020 trebuie analizată prin prisma celei din urmă categorii de personal avute în vedere de actul normativ, respectiv personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională (serviciu de urgență profesionist).

39. Prin dispozițiile Legii nr. 307/2006, legiuitorul a realizat o distincție clară între personalul serviciilor voluntare de urgență și cele profesioniste, prin reglementarea unui cadru normativ distinct al celor două categorii de personal, ce se bucură atât de statut, cât și de atribuții diferite, acestea din urmă fiind însă caracterizate prin complementaritate.

40. În considerarea specificului activității, cât și a complementarității ce guvernează raporturile dintre cele două servicii, legiuitorul a prevăzut, prin dispozițiile art. 39 din Legea nr. 307/2006, că „personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private se încadrează în condiții de muncă similare personalului serviciilor de urgență profesioniste.”

41. Analogia/Similaritatea anvizată de legiuitor nu poate fi subsumată unei interpretări extensive în determinarea sferei drepturilor de care beneficiază personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private, întrucât însuși legiuitorul, prin dispozițiile ce vin în succesiunea art. 39 din actul normativ invocat, explicitează întinderea acestei similarități a condițiilor de muncă, aceasta fiind limitată așadar la: indemnizații pentru

timpul efectiv de lucru la intervenții și la celelalte activități prevăzute în programul serviciului, antidot adecvat naturii mediului de lucru, hrană, asigurare pentru caz de boală profesională, accident ori deces produs în timpul sau din cauza îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin pe timpul intervențiilor, concursurilor profesionale, antrenamentelor ori altor misiuni specifice.

42. Așadar, din modalitatea de reglementare a raporturilor juridice dintre cele două categorii de personal, s-a apreciat că legiuitorul nu a înțeles să asimileze angajații din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență personalului din cadrul serviciilor profesioniste.

43. Opinia majoritară a judecătorilor din cadrul Tribunalului Ialomița a fost în sensul că angajații din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării, au dreptul la acordarea sporului de 25% din salariul de bază/solda de funcție prevăzut de art. 15¹ introdus prin Legea nr. 157/2020 pentru completarea anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul în care aceștia au acces la informații clasificate din clasa „secret de stat”, putându-se încadra în noțiunea de personal civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, nefiind identificate și hotărâri judecătorești.

44. La nivelul Curții de Apel Brașov, Tribunalul Brașov a arătat că, în contextul acordării sporului de 25% din salariul de bază/solda de funcție, prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, angajaților din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării, este esențial să se analizeze condițiile specifice prevăzute de legislația în vigoare. Pentru a beneficia de acest spor, angajații trebuie să fie parte dintr-o structură funcțională care gestionează informații clasificate din clasa „secret de stat” și să aibă acces efectiv la aceste informații clasificate.

45. Celelalte instanțe nu au identificat practică judiciară relevantă și nici nu au comunicat opinii teoretice exprimate de către judecători.

Dosarul conexat nr. 2.187/1/2024

46. Din analiza hotărârilor judecătorești definitive înaintate de curțile de apel Alba Iulia, București, Constanța, Cluj, Galați, Iași, Oradea, Ploiești, Pitești și Suceava rezultă că practica este în sensul că personalul salarizat în baza anexei nr. V privind Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” din Legea-cadru nr. 153/2017 nu este îndreptățit la sporul la salariul de bază de până la 25% acordat persoanelor care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat.

47. În considerente s-a argumentat că acest spor este reglementat prin Legea nr. 157/2020 numai pentru personalul militar, polițiști, polițiști de penitenciare, precum și pentru personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională. Din economia art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 rezultă faptul că există o lege specială derogatorie, care modifică în mod expres Legea-cadru nr. 153/2017 în privința anumitor categorii de personal care astfel beneficiază de o salarizare diferită de cea a celorlalte categorii de salariați din cadrul personalului plătit din fonduri publice.

48. Situația de discriminare invocată nu poate fi reținută atât timp cât reclamantii fac parte dintr-o altă categorie profesională decât cea pentru care a fost recunoscut sporul de 25% corespunzător nivelului maxim de secretizare (S.S.I.D.), opțiunea legiuitorului fiind în sensul de acordare a unor sporuri diferite, de salarizare diferită pentru fiecare categorie profesională în parte.

49. În același sens sunt și punctele de vedere teoretice exprimate de Tribunalul Buzău, Curtea de Apel Iași și Tribunalul Vaslui.

50. Tribunalul Iași — Secția I civilă și Tribunalul Constanța — Secția I civilă apreciază că sporul prevăzut de Legea nr. 157/2020 s-ar impune a fi acordat în mod nediscriminatoriu și nediscreționar și nediscriminatoriu tuturor salariaților care ocupă o funcție și au acces efectiv la informații clasificate, indiferent de domeniul în care își desfășoară activitatea și competențele specifice, dacă își desfășoară activitatea în acord cu aceleași reglementări unitare stabilite prin Legea nr. 182/2002 și Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

Dosarul conexat nr. 2.690/1/2024

51. La nivelul Curții de Apel București, Tribunalul Ilfov a apreciat că funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special din cadrul prefecturii, titulari ai autorizațiilor de acces la informații clasificate, beneficiază de drepturile conferite de art. 15¹ din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, numai în condițiile în care, premergător, sporul inclus în salariul funcției de bază/soldelor funcției de bază în condițiile dispozițiilor punctului nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009 ar fi scos din salariul funcției de bază/soldei funcției de bază, întrucât includerea respectivului spor în salariul funcției de bază/soldei funcției de bază realizate în baza legislației salariale anterioare a condus la creșterea acestora și astfel la o majorare a salariului/soldei ulterioară mai mică.

52. Punctul de vedere exprimat la nivelul Curții de Apel Iași, Tribunalului Iași și Tribunalului Vaslui este că funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special din cadrul prefecturii, titulari ai autorizațiilor de acces la informații clasificate, nu pot beneficia simultan atât de drepturile conferite de art. 15¹ din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cât și de sporul inclus în salariul funcției de bază/soldelor funcției de bază în condițiile dispozițiilor punctului nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009, întrucât s-ar cumula beneficiile din două reglementări legale succesive, având aceeași finalitate, creându-se o *lex tertia*.

53. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară relevantă și nici nu au comunicat opinii teoretice exprimate de către judecători.

54. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizărilor.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

55. Prezintă relevanță considerentele următoare din Decizia nr. 8 din 7 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 6 mai 2022, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006, personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private nu este încadrat *ope legis* în condiții speciale de muncă, prin raportare la art. 1-3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, iar dispozițiile art. 1 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 și ale art. 2 alin. (2) din Ordinul ministrului de interne nr. 283/2002 nu îi sunt aplicabile”, și anume:

„63. Problematika supusă dezbaterii impune, cu titlu prealabil, succinta examinare a principiilor de organizare și funcționare a serviciului de urgență voluntar sau privat, în raport cu serviciul de urgență profesionist, precum și a statutului personalului civil care își desfășoară activitatea în cadrul serviciului de urgență voluntar, față de personalul militar și civil din cadrul serviciului profesionist.

„69. Există, așadar, un cadru normativ distinct de reglementare a organizării, funcționării, atribuțiilor și responsabilităților serviciilor de urgență profesioniste, pe de o parte, și private/voluntare, pe de altă parte, precum și o reglementare legală a raporturilor dintre cele două servicii, caracterizate de complementaritate.

70. Nici în ceea ce privește statutul personalului serviciilor de urgență reglementările nu se suprapun.

75. Această opțiune a legiuitorului decurge și din faptul că serviciile de urgență voluntare publice/private sunt, așa cum s-a arătat anterior, complementare serviciilor de urgență profesioniste, fiecare dintre acestea beneficiind de reglementări proprii, specifice, care nu se suprapun”.

IX. Raportul asupra chestiunilor de drept

56. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizările sunt inadmisibile.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

57. Pentru a evalua dacă sesizările adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulate în temeiul dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt apte să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a se pronunța o decizie interpretativă de principiu, în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivel național, se impune, în primul rând, evaluarea tuturor elementelor sesizărilor, adică verificarea atât a circumstanțelor care le-au generat, cât și a condițiilor legale care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

58. Condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, sunt:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată în prima instanță sau în calea de atac;

— cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. Analiza condițiilor de admisibilitate se face în temeiul dispozițiilor speciale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, observându-se că art. 4 din acest act normativ prevede completarea cu dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

60. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dispozițiile ordonanței de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

61. Potrivit art. 1 alin. (3), ordonanța de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze. De asemenea, în art. 3 s-a prevăzut că dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

62. Sesizările pentru pronunțarea hotărârii prealabile sunt formulate de completuri ale Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, instanță investită cu soluționarea căii de atac a recursului, respectiv ale Tribunalului

Suceava — Secția I civilă și Tribunalului Călărași — Secția I civilă, investite în primă instanță cu soluționarea unor acțiuni având ca obiect recunoașterea drepturilor salariale ale reclamantilor (funcționari publici din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență din cadrul primăriei, judecători și asistenți judiciari ori funcționari/funcționari cu statut special din cadrul instituției prefectului) privind *sporul de până la 25% din salariul de bază/solda de funcție, prevăzut de art. 15¹ din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru desfășurarea activităților care implică accesul la informații clasificate corespunzătoare nivelului maxim de secretizare*, precum și obligarea la recalcularea și plata retroactivă a drepturilor salariale cuvenite.

63. Se confirmă deci că pretențiile deduse judecății în cauzele aflate în curs de judecată în prima instanță se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

64. Verificându-se îndeplinirea cerințelor legale prevăzute prin dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în raport cu motivările sesizărilor, au fost identificate o serie de neregularități de natură a contura concluzia neîndeplinirii exigențelor procedurale pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare, din mai multe perspective.

65. Instanțele de trimitere arată că legiuitorul delegat ar fi instituit în sarcina instanțelor judecătorești investite cu soluționarea unor litigii din domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 o obligație de a sesiza instanța supremă în orice ipoteză în care este identificată o problemă de drept ce nu a primit deja o rezolvare de principiu. O asemenea interpretare nu poate fi primită. Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, subzistă condiția de admisibilitate ca sesizarea să vizeze o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi „lămurită”, deci care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

66. În preambulul actului normativ menționat anterior, care, potrivit art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, enunță, în sinteză, scopul și motivarea reglementării, se arată fără echivoc că „măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

67. Astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența instanței supreme, obiectul procedurii pentru pronunțarea hotărârii prealabile este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, de un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară.

68. Totodată, în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a prevăzut în sarcina titularului sesizării și obligația prealabilă de „verificare” în sensul unei prime analize a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate ale acesteia.

69. Prin urmare, din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, la fel ca și în cazul unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit art. 520 din același act normativ cu care dispozițiile ordonanței de urgență se completează, este necesar să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita. Cerința normei impune ca punctul de vedere al

instanței să întrevadă explicit și care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

70. În dosarul având ca obiect **sesizarea Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, înregistrat cu nr. 1.981/1/2024**, se cere dezlegarea problemei de drept legate de acordarea sporului de până la 25% din salariul de bază/solda de funcție prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 angajaților care au acces la informații clasificate din clasa „secret de stat” din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență, structură funcțională aflată în organigrama unei primării.

71. Textul de lege a cărui interpretare se solicită, respectiv art. 15¹ din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”, capitolul II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională din Legea-cadru nr. 153/2017, prevede că:

„(1) *Personalul militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare, precum și personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat beneficiază de un spor la salariul de bază/solda de funcție de până la 25%, în condițiile stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite.*

(2) *Categoriile de personal și mărimea concretă a sporului prevăzut la alin. (1) se stabilesc în funcție de locul de muncă și certificatul/avizul de securitate deținut, obținut potrivit legii, precum și de nivelul de secretizare al informațiilor la care persoana are acces.*

(3) *Sporul prevăzut la alin. (1) și indemnizația prevăzută la art. 18 nu se pot acorda cumulativ aceleiași persoane.”*

72. Încheierea de sesizare nu cuprinde nicio motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența chestiunii de drept reale și veritabile, ci se rezumă la o prezentare a conținutului textului legal anterior menționat și a obiectului cauzei, fără a se argumenta dificultatea interpretării dispozițiilor în legătură cu care este formulată sesizarea.

73. Verificarea premiselor sesizării determinate de circumstanțele litigiului, precum și de întrebarea formulată conduce la concluzia că nu este cazul unei dificultăți de interpretare punctuale, de principiu, a normei de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme.

74. În lipsa problemei de interpretare din partea instanței care să vizeze stabilirea înțelesului sau a conținutului normei legale, sesizarea nu urmărește decât o aplicare a acesteia la situația concretă dedusă judecății și o confirmare a soluției care se prefigurează în cauza cu care a fost investită, abordare ce are semnificația nesocotirii sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile.

75. De altfel, prin memoriul de recurs cu soluționarea căruia a fost investită curtea de apel, reclamantii, funcționari publici din cadrul Serviciului voluntar pentru situații de urgență organizat la nivelul primăriei, susțin nelegalitatea sentinței de respingere a cererii de chemare în judecată, cu motivarea că plata sporului de până la 25% din salariul de bază pentru ocuparea unei funcții cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat este justificată prin atribuțiile din domeniul protecției civile, de aceeași natură cu cele ale serviciilor de urgență profesionale, ceea ce ar conduce, în opinia recurenților, la asimilarea cu personalul civil din sistemul securității naționale, invocând dispozițiile unui alt act normativ, și anume Legea nr. 481/2004. Astfel, se arată că, potrivit art. 1 alin. (1), protecția civilă este o componentă a sistemului securității naționale, iar, în temeiul art. 3 alin. (3) din lege, îndeplinirea atribuțiilor specifice de protecție civilă se realizează de către serviciile de urgență publice sau private, profesionale și voluntare.

76. În același cadru al analizei prealabile asupra îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cerința nestatuării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție vizează inexistența unor dezlegări de principiu ale unei chestiuni similare date de instanța supremă în cadrul competenței specifice de asigurare a practicii unitare la nivelul tuturor instanțelor judecătorești din țară prin mecanismele reglementate de lege în acest scop, hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, respectiv, recursul în interesul legii.

77. Prin Decizia nr. 8 din 7 martie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii s-a pronunțat în dezlegarea unei alte probleme de drept, și anume, a imposibilității extinderii sferei de aplicare a reglementărilor speciale privind încadrarea în condiții deosebite de muncă, aplicabile serviciilor de urgență profesionale, direct ori prin analogie și personalului civil angajat în serviciile de urgență voluntare, în exercitarea atribuțiilor de aceeași natură care țin de protecția civilă.

78. Or, prin considerentele acestei decizii instanța supremă a procedat la examinarea principiilor generale de organizare și funcționare ale serviciului de urgență voluntar în raport cu serviciul de urgență profesionist, precum și a statutului personalului civil care își desfășoară activitatea în cadrul serviciului de urgență voluntar, față de personalul militar și civil din cadrul serviciului profesionist. Astfel, s-a concluzionat că există un cadru normativ distinct de reglementare a organizării, funcționării, atribuțiilor și responsabilităților serviciilor de urgență profesionale, pe de o parte, și voluntare, pe de altă parte, precum și o reglementare legală a raporturilor dintre cele două servicii, caracterizate de complementaritate, iar fiecare dintre acestea beneficiază de reglementări proprii, specifice, care nu se suprapun.

79. **În dosarul conexat, având ca obiect sesizarea formulată de Tribunalul Suceava — Secția I civilă, înregistrat cu nr. 2.187/1/2024**, întrebarea adresată completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează îndreptățirea judecătorilor și asistenților judiciari de a beneficia de sporul de 25% din salariul de bază corespunzător nivelului maxim de secretizare, în interpretarea aceluiași dispoziții ale art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

80. Instanța investită cu soluționarea fondului solicită statuarea completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept asupra aplicării normei legale din cuprinsul anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” raporturilor juridice deduse judecării prin cererea de chemare în judecată a reclamanților ce fac parte dintr-o altă familie ocupațională de funcții bugetare „Justiție” (anexa nr. V).

81. În lipsa din încheierea de sesizare a oricărei argumentări referitoare la o dificultate a interpretării, la ambiguitatea sau precaritatea textului legal a cărui lămurire se solicită, se remarcă, deopotrivă, că titularul sesizării nu a întâmpinat dificultăți în interpretarea acestuia, sub aspectul identificării sferei destinatarilor legali ai dreptului salarial din cuprinsul textului legal al art. 15¹ din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”, în care reclamanții nu se încadrează, aspect ce rezultă în afara oricărei ambivalențe din exprimarea punctului de vedere asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

82. Totodată, se observă că legiuitorul delegat a ținut seama, la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, hotărârea prealabilă fiind un instrument util instanțelor

de judecată investite cu aplicarea legii la o speță concretă, prin soluțiile pe care le oferă atât la o problemă de drept punctuală, cât și la altele identice ori similare.

83. Rezolvarea problemei de drept este prealabilă soluționării definitive a cauzelor, cu scopul preîntâmpinării pronunțării unor hotărâri contradictorii în interpretarea aceleiași norme de drept și înlăturării intervenției celui alt mecanism de unificare a practicii judiciare atribuit instanței supreme, ce poate interveni a posteriori, recursul în interesul legii.

84. În urma consultării instanțelor naționale, în limitele impuse de legătura cu soluționarea cauzei pendinte la instanța de trimitere, se remarcă cristalizarea unei practici judiciare consistente, circumscrise acestui text de lege, în care s-au tranșat litigii relative la o chestiune similară celei la care se referă sesizarea și consolidată prin parcurgerea căilor de atac, în sensul respingerii acțiunilor ca nefondate.

85. Jurisprudența unitară reflectată prin hotărârile judecătorești definitive demonstrează aceeași modalitate de identificare și interpretare a normelor legale aplicabile în situații similare celei la care se referă sesizarea, lipsind rațiunea activării mecanismului de unificare a jurisprudenței, prin pronunțarea hotărârii prealabile.

86. **În dosarul conexat având ca obiect sesizarea Tribunalului Călărași — Secția civilă, înregistrat cu nr. 2.690/1/2024**, întrebarea adresată completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează stabilirea dacă funcționarii publici/funcționarii cu statut special din cadrul instituției prefectului, titulari ai autorizațiilor de acces la informații clasificate, beneficiază de sporul prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care prin punctul nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009 s-a prevăzut includerea *sporului de fidelitate* în coeficienții de ierarhizare și astfel sporul a fost inclus în salariul funcției de bază/soldelor funcției de bază.

87. Scopul procedurii pentru pronunțarea hotărârii prealabile este de a se da o dezlegare de principiu asupra unei probleme veritabile și dificile de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, în sensul de a fi aptă să conducă la dezlegarea litigiului, condiții de admisibilitate care nu sunt îndeplinite.

88. Instanța de trimitere nu își formulează întrebarea în legătură cu interpretarea conținutului art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017, ci cu aplicarea dispozițiilor punctului nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A a Legii-cadru nr. 330/2009.

89. Textul legal pe care îl citează instanța de sesizare prevede că „*În coeficienții de ierarhizare minimi și maximi sunt cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul pentru misiune permanentă, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate și sporul de fidelitate*” și se regăsește în cuprinsul Legii-cadru nr. 330/2009, act normativ care nu mai este în vigoare, ca urmare a adoptării subsecvente a Legii-cadru nr. 285/2010 și ulterior a Legii-cadru actuale nr. 153/2017.

90. Deși instanța de trimitere indică în cuprinsul sesizării, din eroare, sporul de fidelitate, are în vedere un alt drept salarial, și anume, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, prevăzut în legislația de salarizare a instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională anterioară. Acest drept salarial, în urma adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 — prin care s-a stabilit că salariul de bază, soldele sau indemnizațiile lunare de încadrare vor deveni principalul element al câștigului salarial, prin includerea în acestea a unor sporuri care au un caracter general, a fost introdus în coeficienții de ierarhizare ai salariilor, funcției de bază/soldelor funcției de bază, potrivit punctului nr. 1 la nota la anexa nr. IV/1A.

91. Instanța de trimitere reține că prin normele Legii-cadru în vigoare nr. 153/2017, pe care se întemeiază cererea de chemare în judecată cu soluționarea căreia a fost investită, au fost definite conceptual salariul de bază/solda de funcție, pe de o parte, și salariul lunar/solda lunară ce include și sporurile, pe de altă parte, concluzionând astfel că, ca urmare a includerii sporurilor în salariul de bază, nu se mai poate face o diferențiere între aceste drepturi salariale.

92. Cu toate acestea, prin încheierea de sesizare se justifică necesitatea intervenției instanței supreme pe calea hotărârii prealabile, invocându-se discriminarea funcționarilor publici/funcționarilor publici cu statut special care, ca urmare a dobândirii dreptului de acces la informații clasificate din clasa secret de stat după intrarea în vigoare a Legii nr. 157/2020 (de modificare a anexei nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017), sunt îndreptățiți la plata sporului, acesta nefiind inclus în salariul de bază, față de funcționarii publici/funcționarii publici cu statut special care au dobândit dreptul de acces la informații clasificate din clasa secret de stat conform legislației anterioare și care au inclus sporul în salariul funcției de bază/soldei funcției de bază.

93. Or, se observă că prin cererea de chemare în judecată reclamantii nu au contestat ordinele de salarizare în legătură cu calculul și majorarea salariului de bază, ci au solicitat completarea salariului brut lunar cu sporul prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 — drept salarial introdus prin adoptarea Legii nr. 157/2020 — calculat prin aplicarea procentului stabilit în temeiul autorizațiilor de acces la informații clasificate la salariul de bază.

94. În legătură cu includerea în salariul de bază/solda de funcție a sporurilor prevăzute prin legislația anterioară, reclamantii susțin discriminarea dintr-o altă perspectivă, și

anume, în sensul că personalul beneficiază începând cu 1 iunie 2023 de același salariu de bază maximal aferent anului 2022, fiind emise ordinele de salarizare indiferent de exercitarea unei activități care presupune drept de acces la informații clasificate, prin urmare fără a li se recunoaște și dreptul la sporul de până la 25% din salariul de bază/solda de funcție pentru îndeplinirea efectivă a obligației de confidențialitate, în raport cu informațiile clasificate prelucrate.

95. Pe de altă parte, neacordarea sporului prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 este motivată de către pârât, prin întâmpinare, prin limitarea de către legiuitor a nivelului și a modalității de acordare a sporurilor care fac parte din salariul brut lunar/solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului anterior, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, fiind invocate drept temei alte acte normative decât cele a căror interpretare se solicită prin sesizare, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, prin care s-au adoptat aceste măsuri fiscal-bugetare.

96. Prin urmare, sesizarea nu privește lămurirea unei chestiuni de drept care să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei. Operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează litigiul, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile sesizările conexate formulate de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.178/62/2023*, de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.711/86/2023 și de Tribunalul Călărași — Secția civilă în Dosarul nr. 1.272/116/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 15¹ din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la acordarea sporului la salariul de bază/solda de funcție de până la 25%, pentru exercitarea unei funcții cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 ianuarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

